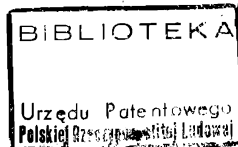

2 maja 1927 r.

B43m 1/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 5618.

Kl. 70 d 10.

Villehad Henrik Forssman
(Kolonja n. R., Niemcy).

Pieczętka.

Zgłoszono 9 maja 1924 r.

Udzielono 20 sierpnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 14 maja 1923 r. dla zastrz. 1, 2; 18 lutego 1924 r.
dla zastrz. 3 (Niemcy).

Do pieczętowania listów, paczek, flaszek i tym podobnych naczyń i zapewnienia im nienaruszalności używano dotąd pieczętek z laku lub temu podobnego materiału, przeprowadzanego w stan płynny zapomocą ogrzewania i zaopatrzonego w wyciśnięty znak lub też używano papierowych nalepek, które po zwilżeniu naklejano na zabezpieczone miejsce, przyczem nalepki te mogły być równocześnie wytłaczane. Pieczętka lakowa są niewygodne i nietrwałe, a oprócz tego mają tę wadę, że dają się łatwo zdjąć ostrym, ogrzanym nożem i potem znowu nałożyć przez powtórne ogrzanie, przyczem uszkodzenie pieczęci jest niewidoczne. Natomiast zapomocą nalepek można zabezpieczyć przedmioty, wkładając je głęboko

w zabezpieczany przedmiot, co jest możliwe tylko wtedy, gdy podkład nalepki stanowi ciekłą warstwę papieru lub temu podobnego materiału.

Wynalazek dotyczy pieczętka, która ze względu na swój skład i sposób użycia daje się łatwo nakładać na zabezpieczane przedmioty i zabezpieczona jest od oderwania. Osiąga się to w ten sposób, że pieczętkę, zawierającą substancje białkowe, naciska się zapomocą celowo elektrycznie ogrzewanego stempla tak, że białko topiące się łatwiej łączy mocno i trwale gotową pieczętkę z podkładem. Pieczętka taka nie wymaga przy użyciu zwilżania i usunięcie jej bez widocznego uszkodzenia jest niemożliwe, gdyż białko zachowuje trwale ta-

ką postać, jaką przybrało pod działaniem ogrzanego stempla i wskutek tego połączenie pieczętarki z podkładem może być zerwane tylko siłą. Pieczętowanie powierzchni nierównych, np. paczek owiniętych sznurkiem, zapomocą pieczętarki w postaci tarczy lub płytki przedstawia pewne trudności, których można uniknąć, używając do przyrządzania pieczęci gęstopłynnej masy, zawierającej substancję białkową. Stosowną ilość tej masy nakłada się na pieczętowaną powierzchnię i zapomocą ogrzanego stempla nadaje się jej kształt pieczętarki, przyczem topiące się białko służy znowu jako spoiwo gotowej pieczętarki z podkładem.

Zasadniczym materiałem do wyrobu takiej pieczętarki lub masy, służącej do jej przyrządzania, może być np. mąka lub ciało mineralne, jak np. kreda z dostateczną domieszką substancji białkowej. Stosuje się w tym celu np. mąkę pszenną i uzupełniając jej zawartość białka zarabia się ją w gęstą papkę i rozwałkowuje na cienką warstwę. Tę cienką warstwę mąki suszy się w odpowiedni sposób, np. zapomocą gorących płyt, poczem kraje się ją na arkusze stosownej wielkości i rozdziela zapomocą dziurkowania na części, odpowiadające swą wielkością wielkości pieczętek.

Do materiału pieczętarki korzystnie jest dodać, jako domieszkę, takie ciała, jak np. drzewnik, które pod działaniem ciepła stempla zmieniają swą barwę i uwidaczniają rysunek stempla w postaci znaków wypalonych.

Aby zapobiec niewidocznemu przecięciu pieczętarki, której odcięte części mogłyby być potem znowu niewidocznie połączone, wkłada się w pieczętkę wkładki z odpornego materiału, np. w postaci cienkiej siatki metalowej lub pasków metalowych.

Korzystnem jest także ukształtowanie obrzeża stempla, że gotowa pieczętarka ma na zewnętrznym obwodzie promieniowe że-

berka lub ząbki, które uniemożliwiają oderwanie pieczętarki bez widocznego uszkodzenia.

W myśl niniejszego wynalazku należy uważać za substancje białkowe wszystkie takie substancje organiczne, które w czasie ogrzewania stają się przejściowo mniej lub więcej płynne, a potem tężąją.

Takiej pieczętarki można też oczywiście użyć jako plomb lub zabezpieczeń dla wiązań sznurkowych i tym podobnych, przyczem przy zaciskaniu pieczętarka łączy się z odpowiednią podkładką, dostosowaną swym kształtem do zabezpieczanego złącza sznurkowego lub t. p.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pieczętarka, znamienna tarczą z materiału zawierającego białko, przyciskaną do pieczętowanego przedmiotu zapomocą ogrzanego stempla, przyczem topniejące przy ogrzaniu, a następnie tężące białko łączy gotową pieczętkę z podkładem mocno i trwale.

2. Pieczętarka według zastrz. 1, znamienna tem, że w skład materiału do wykonania pieczętarki wchodzi takie ciała, jak np. drzewnik, które pod naciskiem ogrzanego stempla zmieniają barwę i uwidaczniają dokładny rysunek stempla w postaci znaków wypalonych.

3. Masa do wykonania pieczętarki według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że składa się z gęstopłynnego materiału, zawierającego białko, którą nakłada się w potrzebnej ilości na nierówną często powierzchnię pieczętowanego przedmiotu i której pod naciskiem ogrzanego stempla nadaje się kształt pieczętarki.

Villehad Henrik Forssman.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.